

ОСОБЛИВОСТІ ВИМОВНОГО АКЦЕНТУ АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШТАТУ МЕН

Новіков А. І.

(Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького)

Науковий керівник – викладач Дегтярьов Д. В.

Дослідження норми та варіативності в англійській мові залишається однією із актуальних проблем лінгвістики. Мовна система є структурою елементів, що контролюється нормою, в якій консерватизм мовного ідеалу наштовхується на безперервний процес мовної еволюції. Вимовна норма визначає діапазон варіювання звукових структур через відбір варіантів, наявних у мові. Новий варіант з'являється там, де з якоїсь причини система виявляється нестійкою; сфера вживання варіанту поступово розширюється, і – як наслідок – варіант починає набувати статусу норми. Варіативність американського вимовного стандарту виявляється у зростаючій диференціації американської розмовної мови. Різні варіанти мови відіграють ролі соціальних символів, показників належності людини до певної соціальної спільноти, що підтримує зв'язок з національними традиціями тощо. Метою наших тез є дослідження особливостей вимовного акценту американського варіанту англійської мови штату Мен.

Необхідно відмітити, що за історією, географією, традиціями, економікою, а також за мовними особливостями, США поділені на декілька регіонів. Низка історико-географічних та соціально-культурних факторів сприяли тому, що англійська мова стала глобальною мовою, якою розмовляє приблизно 150 мільйонів чоловік. З цього слідує, що англійська мова представлена багатьма варіантами, кожен з яких відрізняється насамперед фонетично. Регіон Нова Англія, включає в себе шість штатів, одним з яких є штат Мен. Досліджуючи безпосередньо штат Мен, необхідно зазначити, що, будучи розташованим на кордоні з французькомовною частиною Канади, вимовний варіант цього регіону був під впливом декількох мовних культур [1, 200].

Згідно з історичними даними цього штату, першими європейськими людьми, які освоювали ці землі були французи. З кінця 17ст. і протягом цілого століття землі штату Мен слугували причиною постійних спорів, конфліктів та воєн між англійцями, французами та американськими індіанцями. Також важливим фактом щодо впливу на вимову зіграло переселення багаточисленних іммігрантів з Ірландії у середині 19ст., а в кінці століття – канадців французького походження [2, 43].

Отже, чималий вплив на вимову людей у штаті Мен мали мешканці суміжних штатів та навіть французькомовні канадці. Хочемо акцентувати увагу на тому, що цей регіон США історично мав більше контактів з британськими варіантами англійської мови і в якості літературної та розмовної мови вибрав британський варіант вимови як фундамент для власної мови. Таким чином, діалект східної частини Нової Англії (а саме штату Мен) більше схожий на британський варіант, ніж на інші діалекти американського варіанту англійської мови [3, 151].

Акцент у східній частині Нової Англії, по суті, є унікальним у Північній Америці, тому що для нього не характерне так зване злиття "*father-both*": іншими словами, наголошені голосні у словах "*father*" і "*both*" залишаються різними як /ɑ:/ і /ɔ/, так що ці два слова не римуються, як у більшості американських акцентів. У багатьох мешканців східної частини Нової Англії також присутній клас слів з "довгою А" (/ɑ:/, як у слові "*father*"), тобто у словах, які в більшості американських акцентів вимовляються через /æ/, таких як "*bath*", "*half*", і "*can't*". "Широка А" є ще однією особливістю, яку східна Нова Англія перейняла з південної Англії. З іншого боку, для східної частини Нової Англії характерний феномен під назвою "*cot-caught merger*", тобто об'єднання голосних звуків у словах "*cot*" і "*caught*" у клас задньо-голосних – /ɔ/.

Як згадувалося вище, у східній частині Нової Англії зберігається відмінність між голосними звуками у словах "*marry*", "*merry*", і "*Mary*". Крім того, багато мешканців цього регіону зберегли різницю між /i:/ та /ɪ/ перед інтервокальною /r/ (як в "*nearer*" і "*mirror*"), а також відмінність між /ɪ/ і /ɜ:/ перед інтервокальною /r/ (як у "*hurry*" і "*furry*"). Слова, які закінчуються на "*er*" вкінці вимовляються з "*ah*", наприклад: "*Mainer*" = "*Mainah*", "*far*" = "*fah*", тощо. Слова, які закінчуються на "*a*" часто вимовляються з "*er*" на кінці, наприклад: замість "*California*" кажуть "*Californier*", "*idea*" стає "*idear*", тощо. Характерне також випадання "g" у всіх словах, які закінчуються на "*ing*". Наприклад: "*stopping*" та "*starting*" стають *stoppin'* і *stahtin'*, тощо. Далі наведені приклади слів характерних виключно для цього регіону: "*Cah*" – *car*; "*chowdah*" – *chowder*, "*crittah*" – *any furry animal*; "*cunnin*" – *cute*; "*finest kind*" – *the very best around*; "*from away*" – *not from Maine*; "*numb*" – *stupid*, тощо.

Отже, протягом століть, вимова у штаті Мен набула свого власного колориту. Не дивлячись на вплив сусідніх штатів та країни, особливу роль у формуванні власного акценту зіграв британський варіант англійської мови.

1. Бурая Е. А. Фонетика современного английского языка / Е. А. Бурая. – М. : Академия, 2008. – 272 с.
2. Бабенко А. П. Американский вариант английского языка / А. П. Бабенко. – Харьков : Рубикон, 1991. – 256 с.
3. Бондарко Л. В. Основы общей фонетики / Л. В. Бондарко. – М. : Академия, 2004. – 160 с.